

Edward Krause

Poznań. Stary Rynek nr 48

Informator Archeologiczny : badania 12, 244

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POZNAŃ
Stary Rynek nr 48

PP Pracownia Konserwacji
Zabytków
Oddział w Poznaniu
Pracownia Badawcza
Archeologiczno-Konserwa-
torska

Badania prowadził mgr Edward Krause. Finansował Urząd Wojewódzki w Poznaniu. Drugi sezon badań /prace rozpoczęto w listopadzie 1977 r. i zakończono w lutym 1978 r./ Kamienica mieszczańska zbudowana w końcu XIII wieku.

Zakończono badania archeologiczne wykopów 2 /na terenie dawnego podwórza kamienicy/ 3 i 4 /w piwnicy pierwszego traktu/.

Stwierdzono brak śladów wcześniejszego osadnictwa niż z końca XIII, ewentualnie początków XIV wieku. Wyniki badań archeologicznych nie przeczą wcześniejszym ustaleniom dokonywanym na podstawie badań architektonicznych, że obiekt zbudowany został w końcu XIII wieku, a następnie był kilkakrotnie przebudowany, co znalazło odbicie w stratygrafii wykopów.

Materiały z badań znajdują się obecnie w PBAK PP PKZ w Poznaniu.

Badania zakończono.

PRZEMYŚL
Zamek

patrz
wczesne średniowiecze

PUCK
woj. gdańskie

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził dr Tadeusz Grabarczyk. Finansował Urząd Miasta i Gminy w Pucku. Drugi sezon badań. Zamek /XV-XVII wiek/.

Badania prowadzono w rejonie ul. Zamkowej. Odsłonięto konstrukcję, która od strony wschodniej wykonana była z dużych głazów połączonych zaprawą, od strony zachodniej stanowiła fragment ceglano-sklepienia beczkowego, dostawionego do kamiennego muru. Sklepienie zostało wykonane z cegły wtórnie użytej. Od strony zachodniego muru wstawiona była łata, również z wtórnie użytych cegieł, która nie stanowi lica muru. Wskazują na to skute cegły, nie wygładzone fugi oraz istnienie fragmentów właściwego lica muru, a faktycznie wnętrza piwnicy.